

Боярския рът. От бойниците им хвърлят камъни и гавелоти. Той закли-
на изменниците да се предадат, защото иначе, като се върне царската
войска, лошо ще си изпатят. В този миг от бойниците ²изват радостни
викове и ликувания. Долу по друма се задава куманската конница.

Изведнъж Радул извиква. Една стрела стърчи в рамото му. Ос-
тра, зашеметяваща болка го кара да се стърчи на две. От ръкава му
капе ~~во~~пла лепкава течност... Той измъква стрелата, захвърля я и
надава боен вик към войските си.

— Пресрецините куманите! Не ги пушайте към портите!

Двете войски се срещат по средата на Боярския рът. Подкача
зловеща неравна борба. Мястото е тясно и неудобно. Неколцина конни-
ци се подхлъзват по мокрите камъни и падат в пропастта. Ужасени, дру-
гите се отдръпват назад. Стрелците на Матей ги заграждат откъм гър-
ба. Но по друма се задава нова куманска конница. Войските на княз
Иона... В низината, на тясната поляна край реката, все нови и нови
кумански вълни заливат малцината въоръжени богомили — повече стари
люде или невръстни момци, понеже всички ²други са събрани при Солун,
— помитат отчаяната им защита и нападат откъм гърба стрелците на
Матей. Притиснати между два неприятелски отряда, стрелците бързо
гинат.

С безумна храборост войскарите на войводата Радул, защита-
ват стъпка по стъпка входа на крепостта. Но от бойниците ^{ни}ги обесиват
с дъжд от стрели. Редиците редяят... Останалите живи прескачат тру-
повете на другарите си и притиснати от плътната редица кумани, бав-
но почвата да отстъпват към крепостта.

— Дързост, момци! — реве Радул. — Никой да не се предава
жив на тези изменници!

Но в това време куманите нахлуват в ²крепостта през остана-
лите порти. Храбрият Радул ²и отряд е заграден отвсякъде. Куманите
изтикват малцината останали ^{неверни}хора до самия край на процеп.